

8. Achtste middel: de ECB heeft het nemo auditor-beginsel geschonden.
9. Negende middel: de ECB heeft haar bevoegdheden misbruikt.
10. Tiende middel: schending van het recht dat ABLV Bank aan artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ontleent, omdat er niet voor is gezorgd dat de aangelegenheden van ABLV Bank worden behandeld door de bevoegde instellingen en organen van de Unie.

Beroep ingesteld op 16 mei 2018 — Strabag Belgium/Parlement

(Zaak T-299/18)

(2018/C 259/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Strabag Belgium (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: M. Schoups, K. Lemmens en M. Lahbib, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het onderhavige verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond verklaren;
- bijgevolg overgaan tot nietigverklaring van (i) het besluit van 19 april 2018 houdende bevestiging van het besluit van het Europees Parlement van 24 november 2017 om de opdracht betreffende een raamovereenkomst voor werkzaamheden door een algemene aannemer aan de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel (oproep tot inschrijving nr. 06/D20/2017/M036) niet aan SA Strabag Belgium maar aan vijf andere inschrijvers te gunnen, en (ii) het verslag van de analyse van de inschrijvingen (addendum), dat op 26 maart 2018 is opgesteld door de beoordelingscommissie die is benoemd door de bevoegde ordonnateur;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten van het geding, daaronder begrepen de rechtsplegingsvergoeding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één middel aan, dat gebaseerd is op schending van de volgende bepalingen:

- (i) artikel 110, lid 5, van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB 2012, L 298, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EU, Euratom) nr. 2015/1929 van het Europees Parlement en de Raad van 28 oktober 2015 (PB 2015, L 286, blz. 1), waarin is bepaald dat de Commissie bevoegd is om overeenkomstig artikel 210 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de nadere bepalingen inzake de gunningscriteria, waaronder de economisch meest voordelige inschrijving;
- (ii) artikel 151 van gedelegeerde verordening (EU) 2015/2462 van de Commissie van 30 oktober 2015 tot wijziging van gedelegeerde verordening (EU) nr. 1268/2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB 2015, L 342, blz. 7), waarbij de voorschriften zijn vastgesteld die van toepassing zijn in geval van abnormaal lage inschrijvingen;

- (iii) artikel 102 van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012, waarin het transparantiebeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het beginsel van gelijke behandeling en het beginsel van non-discriminatie zijn erkend als algemene beginselen inzake overheidsopdrachten.

Volgens verzoekster zijn deze voorschriften geschonden omdat in het bestreden besluit:

- (i) wordt vermeld dat geen enkel gegeven dat is verstrekt in de inschrijvingen of in de aanvullende inlichtingen waarom vervolgens is verzocht, de conclusie wettigt dat de inschrijving van een van de vennootschappen aan wie de opdracht is gegund, abnormaal laag is uit het oogpunt van de toepasselijke regeling, en
- (ii) de bovengenoemde inschrijving zonder passende motivering wordt aangewezen als de laagste regelmatige inschrijving, terwijl deze inschrijving onmiskenbaar niet de laagste regelmatige inschrijving was, abnormaal lage prijzen bevatte en na een concreter en grondiger onderzoek door het Europees Parlement onregelmatig had moeten worden verklaard en had moeten worden geweerd.

Beroep ingesteld op 8 mei 2018 — MLPS/Commissie

(Zaak T-304/18)

(2018/C 259/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M. Gibaud, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de nalatigheid van de Europese Commissie vast te stellen en te veroordelen, aangezien deze instelling onrechtmatig heeft besloten de behandeling van de klacht van de vereniging „Mouvement pour la liberté de la protection sociale (actiegroep voor vrije sociale bescherming; hierna: „MLPS)“ van 21 december 2017 niet voort te zetten;
- het besluit van de Europese Commissie van 7 maart 2018 waarbij deze instelling heeft geweigerd de behandeling van de klacht van de MLPS van 21 december 2017 voort te zetten, zonder meer volledig nietig te verklaren;
- uitspraak te doen over de kosten naar recht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Het eerste middel is met name ontleend aan een onjuiste beoordeling in het bestreden besluit voor zover daarin is bepaald dat de Franse regelingen met betrekking tot sociale bescherming als een „wettelijk socialebeschermingsstelsel“ kunnen worden aangemerkt, terwijl deze regelingen geenszins gericht zijn tot de hele bevolking of zelfs maar de hele beroepsbevolking. Het zijn regelingen die werknemers op grond van hun professionele status verenigen en waarop de richtlijnen 92/49/EEG en 92/96/EEG dus van toepassing zijn.